

(Vilje: Naar sagde han det!). De ærede Her-
rerovre ved vinduet, som ellers vide faa god
Befied om Napoleon den 3die, spørge: Naar sagde
han det? Der gaves fra de Girkler derovre
mangen Leilighed til at faae at vide, hvad Na-
poleon den 3die sagde, og De kunne tro, at det
forholder sig rigtigt, hvad jeg her har sagt. Som
sagt, jeg nytter Leiligheden til at erklære, at
overfor saadanne Opraab til at blande sig ind i
Europas nuværende Tilstand har den ikke ringe
Krebs af Vælgere, jeg kommer i Berøring med,
paalagt mig at udtale, at de tilbagevise saadanne
Opfordringer fra dansk Side, og de opfordre Ne-
gjeringen og Rigsdagen til at fastholde en fuld-
stændig neutral, upartisk Politik, og til at sørge
for at opbyde alle deres Kræfter paa Landets ro-
lige Udvikling indenfra. Hermed skal jeg slutte.

H. P. Jensen. Tilfældet har villet det
faa, at den Rigsdagsmand, som talte ved anden
Behandling og omtalte 1807, er mig, som har
faaet Ordet umiddelbart efter den sidste ærede
Taler. Jeg havde ikke behøvet det Kursus i Hi-
storie, som han gav mig om 1807's Betydning,
thi jeg nævnte Marstallet i en ganske anden Be-
tydning end den, som det ærede Medlem vilde
tillægge mig, idet jeg efter Rigsdagstidenden Sp.
1010 indskrænkede mig til at udtale: „Naar
man som vi ere opammede med Grindringen om
1807 og have oplevet 1848 og 1864, og deraf
have lært, hvad der følger af, at man ikke er
rustet, naar Faren staar for Døren“, og derpaa
byggede jeg den Udvikling, at det vilde være
rigtigt i Fredstid at sørge for altid at kunne
modstaa Faren. Det sagde jeg den Gang, og
det vedkjender jeg mig fuldt ud; men jeg skal ikke
indlade mig paa at optage en Diskussion med
det ærede Medlem om Landets Forsvar; thi naar
man en Gang har udtalt og forsvaret, at Dan-
marks værgeløse Tilstand er dets bedste Forsvar
— og den Udtalelse har det ærede Medlem brugt
— saa tror jeg i ethvert Tilfælde ikke, at nogen
af dem, som han gjør den Ære at benævne de
saakaldte Sagkyndige, hvortil jeg vel ogsaa hen-
hører, vil kunne optage en Diskussion paa det
Grundlag, det vil jo være at underskrive vor
egen Dødsdom og at erklære, at vi ere fuldstændig
unyttige Statsborgere, men saa vidt kan jeg ikke
gaa. — Jeg har iøvrigt ikke begjæret eller faaet
Ordet, for at imødegaa den ærede sidste Talers
Bemærkninger; men jeg skal tillade mig at føre
Diskussionen tilbage til et meget lille Omraade,
nemlig til et Vædringsforslag, som er stillet af
et Medlem af Finantsudvalget, ganske vist foran-
lediget af nogle Udtalelser, som jeg tillod mig at
fremsætte ved Finantslovens anden Behandling.
Forslaget er Nr. 6, og det angaar Omdannelsen
af Hørfællede. Det vil ikke kunne falde mig
ind at foranledige en Diskussion her i Thinget
om taktiske og tekniske Ting. Da jeg sidst tillod

mig at omtale dette Spørgsmaal, tog jeg derfor
Sagen saa praktisk, som det var muligt, jeg ud-
talte en Lov om, at den Forudsætning, som var
til Stede, da vi gave Bevillingen 1874—75,
ogsaa var til Stede nu. Jeg gjorde opmærksom
paa, at jeg troede, at naar den Omdannelse fandt
Sted, som her er foreslaaet, vilde Følgen deraf
blive, at Blegdamsfællede vilde blive for lille til at
afgive en passende Ørceerplads for den Trosse-
styrke, man maatte vente skulde benytte den,
og jeg gjorde det under Henvisning til, at der
efter den Tid var flet noget Nyt, idet man havde
fråskaaret Blegdamsfællede et Stykke og derpaa
anlagt Epidemihospitalet, Noget, hvorom Rigsda-
gen var uvidende, da vi første Gang behandlede
Spørgsmaalet, thi Overenskomsten derom med
Kjøbenhavns Magistrat blev først sluttet den 4de
Mai 1875, og jeg skal nævne, at der blandt
Andet i denne Overenskomst ogsaa findes en Be-
stemmelse om, at det eventuelt skal tillades at
lægge en Jernbane over Blegdamsfællede, Noget,
vi heller ikke vidste ved Forhandlingerne, hvad
der selvfølgelig eventuelt vilde indskrænke Ørceer-
pladsen endnu mere. Trods dette skulde jeg ikke
have foranlediget dette Vædringsforslag stillet,
hvis der ikke deri laa et Princip, som jeg puffedede
at røre ved. Der var til Finantslovens 2den
Behandling af Krigsministeren stillet et Forslag
om at give en Bevilling til, hvis jeg ikke tager
feil, 113 Militærarbejdere, for at man kunde
fritage Soldaten for en stor Del Arbejde, som
nu paahvile ham, saa at han udelukkende kunde
anvende den Tid, i hvilken han er indkaldt, i det
Diemeb, hvorfor han er indkaldt, nemlig til Ud-
dannelsen til Jæneften. Endvidere var der forlangt
en Bevilling, for at man kunde faae en Del Ar-
bejder, som foretages i Leiren ved Hald hvert
Aar, udførte ved civil Arbeidskraft for ikke at
paalægge Bataillonene i Viborg dette Arbejde.
Hvad har Flertallet gjort over for disse Forslag?
Det har negtet Ministeren begge disse Bevillinger.
Men naar man negter Bevillinger af den Natur un-
der Henvisning til, at man ikke vil gaa ind paa slige
Forandringer søvend Hærløvens Revision, saa ser
jeg mig ikke i Stand til at kunne stemme for no-
getfombest Forslag, hvorved Uddannelses-
nedsættelse, og dette er Tilfældet her. Og Uddan-
nelsestiden nedsættes i en Grad, som Rigsdagen
ikke havde ventet, den Gang vi tog Beslutningen
om Bevillingen, hvad jeg skal tillade mig nær-
mere at oplyse. Der var paaregnet i Kommissi-
onens Forslag, at der til Arbejdet paa Omdannelsen
aarlige skulde være en Arbeidsstyrke paa 2,500 Mand,
saaledes at hver Mand kommer til at arbejde 4
Dage, men, som det er bekendt for ærede Med-
lemmer, er Rekrutstyrken aarlige sunken, og Følgen
deraf var, at der i 1876 ikke var en Styrke paa
2,500 Mand, men kun en Styrke paa 16—1,700
Mand. Deraf fulgte, at Mandslabet ikke kom
til at arbejde 4, men 6 Gange. Forrige Aar